

saadan Afgift af 5 pCt. til Pensionskassen; det er egentlig der, troer jeg, at man først er kommen til at indføre denne Art af Afgift for Embeder. I 1790 gif man rask tilværks i denne Henseende — man havde da ikke mange Hensyn at tage —, idet alle Pensioner, alle Gratialer og alle mulige Arter af Naadegaver bleve inddragne. Man bevilgede et Beløb af 10 Millioner Francs, der ikke under nogen Omstændighed maatte overskrides, hvoraf Embedsmændene efter lang, tro og udmærket Tjeneste skulde have deres Pensioner; men, da der var langt flere, som vilde have Deel i Pensionerne, end Pengene kunde strække til, begyndte Embedsstanden nogle Aar efter allevegne at stillinge sammen til en Sparekasse, der skulde kunne tjene til at pensionere Embedsmændene, naar de bleve gamle. I Aarenes Løb gif det meget op og ned med disse Kasser, indtil Regjeringen for nogle og tyve Aar siden overtog det Hele og deraf udrædede Pensionerne. Jeg skal siden komme tilbage til Pensionsvæsenet. — Naar jeg har udtalt, at jeg er enig i det foreliggende Forslag med Hensyn til Principet, kjøndt jeg ikke kan gaae ind paa det, saaledes som det her foreligger, maa det være mig tilladt at gjøre nogle Bemærkninger ved det. Det er iøvrigt, som det ærede Medlem for Aalborg (Spønne) foreleden bemærkede, ikke noget Nyt her i Landet, thi allerede for 101 Aar siden havde vi en lignende Bestemmelse, idet Forordningen af 14de Mai 1768 paabyder en Afgift til Kronen af Embedsmændenes Løn af fra 10 pCt. og nedefter. Jeg kan ikke sige, naar denne Forordning blev hævet, men vi vide da, at disse Procenter ikke længere opkræves. Hvor rigtigt jeg end, som sagt, kan finde Principet, kan jeg dog ikke gaae ind paa Forslaget, saaledes som det nu foreligger, thi jeg sauner deri den Klarhed og Bestemthed, som vi ellers ere saa vante til at finde hos den ærede Ordfører, og af de Grunde, der ere anførte for Forslaget, kan jeg ikke lade mig bevæge til at stemme derved. Der er imidlertid et med Hensyn til Bedømmelsen af hele denne Sag meget vigtigt Punkt, hvorpaa jeg maa henlede Opmærksomheden. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville) anførte, at

han paa ingen Maade vilde erkende, at Lønningerne i andre Lande vare lavere end hos os, hvorimod den ærede Ordfører anførte, at vi i Henseende til Lønninger stode over de fleste med os i Sæder, Skikke, Indtægter osv. nærmest stillede Lande, og deri troer jeg, at Ordføreren har Ret, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds har temmelig Uret. Det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem bemærkede, at man ikke uden Videre kan sige, at en Løn af 1,000 Rd. i Danmark er det Samme som en Løn af 1,000 Rd. i et andet Land, uden at man foretager ganske andre nøagtige Granskninger end dem, man i kort Tid er istand til at anfille. Tilskyndende ere Lønningerne i andre Lande, f. Ex. i Frankrig og ganske vist ogsaa i Preussien, betydelig mindre end lignende Lønninger hos os, naar jeg undtager Lønningerne for de allerhøieste Embeder; men det nytter kun lidt, at jeg vil anføre, at f. Ex. Sognepræsterne i Frankrig have en Løn af 560 Rd., thi derved maa erindres, at de ikke ere gifte, hvorimod vore Præster i Almindelighed ere velsignede med en talrig Flok. Det kan heller ikke hjælpe, at jeg vil sige, at Lønnen til alle Postembedsmændene i Frankrig i Gjennemsnit er under 400 Rd., og at Lønnen til Soldpersonalet er under 300 Rd.; det vilde føre os vidt, om vi vilde fordybe os i den Slags Betragtninger, men jeg tør paastaae, at Lønningerne der i det Hele taget ere lavere end her, og ganske vist ere de betydelig lavere i det andet Land, der blev nævnt, nemlig Preussien. Der er dog een Sammenligning, jeg kunde gjøre imellem vort Land og Frankrig. Livets første Fornødenheder udtrykkes gjerne gennem den simple Dagløn, men Agerdyrernes Dagløn er hele Frankrig igjennem i Gjennemsnit 3 Mk. 6 Sk. om Dagen for hele Aaret, hvorimod jeg troer, at de, der kjende til vore Dagarbejdere paa Landet, ville give mig Ret i, at den Dagløn, de faae, er betydelig mindre; heraf maa man altsaa slutte, at Prisene paa Livets første Fornødenheder dog ikke ere saa høie her i Landet som i det Land, jeg nævnte. Der er imidlertid et Land, som jeg troer, at vi uden Risiko kunne bruge til Sammenligning med Hensyn til vore Lønningskasser, og det er Norge. Jeg